

Cmx, Karsikkopuu

piirrn paperille kasvot
jotta en olisi aivan yksin
uuden syntymn hetkell
vieraan talon kylmyydess
piirrn merkkej ksiini
jotta paremmin muistaisin
vuodet jotka kuolleen tavoin
tahdoin kaiken itselleni
lasken kteni laidan yli
mustaan virtaavaan veteen
on juuri se hetki
jolloin huomaa olevansa
mutta avaruus ei hymyile
thtien valo vanhentunutta
ihmiselm rakennettu
toisen elmn raunioille

kaupungin laidalla, karsikkopuussa
laulaa vainottu kirjava lintu
laulaa laulua surullisempaa
laulua iksi rikkoutunutta

olen lintu ontain luin
ja siivin monenkirjavin
kynsissni puristaen nauhaa
ksinkirjailtua
korkealla yllni
siiveniskun tuollapuolen
lent lintu suurin
lintu kultasulkaisin